

ljuba, kakršnih ima slovanski jug malo. Ko bi imeli Hrvati in Slovenci več takih Bulatov, pa bi se nam boljše godilo, nego se nam, žalibog godi sedaj. Slava spominu Bulatovemu! A.

† Jovan Sundečić, znani srbski pesnik, je umrl dne 19. julija v Kotoru v 75. letu svoje dobe. S Sundečićem je izginila iz jugoslovanskega življenja karakteristična osebnost. Tudi nam Slovencem je bil ljub znanec, saj je zadnja leta prihajal skoro vsako poletje v Ljubljano in na Bled kot gost družine g. drja. L. Jenka. Še lani smo ga videli med nami. Ko nam je stiskal roko v slovo, je pač otožno dostavil, da se ne vidimo več na tem svetu. Čeprav je bil Sundečić že v visoki starosti, vendar nismo mislili, da se njegova slutnja obistini že letos.

V svetli moderni popotni obleki s črnogorsko čepico na sivi glavi — tako je bival v naši družbi. Obraz mu je okvirjala redka siva brada. Izpod visokega čela mu je gledalo dvoje dobrodušnih oči. In pravil nam je, kako se mu je godilo v tistih časih, ko so v Dalmaciji vladali še Italijani. Bila je to huda doba za Hrvate in Srbe! In tudi Sundečić je stal takrat v prvih bojnih vrstah za slovansko stvar. Ko je bila proglašena ustava, je prevzel kot profesor na pravoslavnem bogoslovnem učilišču v Zadru uredništvo uradnega lista »Glasnik«. Bil je kremenit značaj in je krepko zahteval pohrvačenje šol in uradov ter zedinjenje Dalmacije s Hrvatsko. Pravoslavni svečenik Sundečić in pa katoliška duhovnika Pavlinović in Strossmayer — vsi so se borili složno za eno in isto sveto slovansko idejo.

Zaradi svojega slovanskega prepričanja je moral veliko pretrpeti. Izgubil je stalno službo in živel je v veliki bedi, dokler ga ni l. 1865. imenoval črnogorski knez za svojega tajnika. Ta posel je opravljal z veliko spretnostjo in sam nam je pravil, da ga je knez Nikolaj pošiljal često v Peterburg in na Dunaj z raznimi delikatnimi diplomatskimi misijami. Sundečić nam je tudi pravil, kako je sklepal v Rimu konkordat med Črno goro in sv. stolico in kako imenitno ga je sprejemal Lev XIII. Sundečić je veliko pripomogel, kakor nam je sam razlagal, da se je v Črni gori ustanovila katoliška nadškofija s slovanskim bogoslužnim jezikom . . . Zadnja leta je preživel v Kotoru v pokoju.

Sundečića Srbi in Hrvati sicer ne prištevajo med svoje prve pesnike, vendar je bil svoj čas zelo priljubljen in popularen pesnik. Njegove pesmi, ki se odlikujejo po narodnem tonu in po gladki metriški obliki, so po večini lirске in opevajo najčesejše ljubezen do ljube in domovine. Ima pa tudi nekaj epskih reči. Svoji muzi ostal je zvest do sive starosti. In še lani nam je na vrtu »Pri Lloyd« čital nekaj svojih erotičnih in drugih pesmi. V takih pesmih je bilo več retoriškega patosa nego pristne poezije, no občudovali smo častitega starčka, ki si je ohranil mladeniško-idealno navdušenost . . .

S političnimi tendencami Sundečićevimi sicer Hrvati zadnja leta niso bili več zadovoljni, no vsi hrvaški listi priznavajo ob njegovi smrti, da spada Sundečić med odlične jugoslovanske rodoljube. Njegov spomin ne umrje!

A. A.

